

Warszawa, 15 stycznia 2019 r.
KL/22/8/AM/2019

Pan
Paweł Pudłowski
Przewodniczący Komisji Cyfryzacji,
Innowacji i Nowoczesnych Technologii
Sejm RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przekazaniem Sejmowi RP rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (druk 3116), z załączeniu przekazuję stanowisko Konfederacji Lewiatan wobec wspomnianego projektu.

Stanowisko zostało wypracowane przy zaangażowaniu firm z wielu sektorów gospodarki zrzeszonych w Konfederacji. Ma ono na celu zwrócenie uwagi na problematyczne z punktu widzenia przedsiębiorców postanowienia projektu, które pozwolą zracjonalizować i zapewnić rzetelność procesu przydzielania częstotliwości oraz zwiększyć efektywności wykorzystania widma.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pan Marek Zagórski - Minister Cyfryzacji
Pan Marcin Cichy - Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Pani Wanda Buk - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji

Załącznik:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3116).

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Stanowisko Konfederacji Lewiatan w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3116) (dalej: projekt ustawy)

Przedmiotem obecnych konsultacji jest zmodyfikowany projekt zmiany Prawa telekomunikacyjnego oraz niektórych innych ustaw, którego pierwsza wersja była konsultowana w kwietniu 2018 roku. Konfederacja Lewiatan przedstawiła wówczas uwagi, które w większości pozostają aktualne w odniesieniu do bieżącego projektu.

Zaproponowane zmiany są kierunkowo zgodne z postulatami płynącymi już od dłuższego czasu z rynku telekomunikacyjnego.

Przydzielenie częstotliwości wycenianych przez rynek telekomunikacyjny na wiele milionów złotych (a w ostatniej aukcji – nawet miliardów) jest wydarzeniem o tak doniosłym znaczeniu, że musi wymagać rzeczywistego potencjału uczestników i rzetelności ich działań, w tym w odniesieniu do składanych ofert.

Jak wynika z powszechnie dostępnych informacji, na brak dostatecznych zabezpieczeń w tym zakresie wskazywała również Komisja Europejska w postępowaniu prowadzonym od 2016 r.

Z kolei kwestia działań prowadzących do uporządkowania i reorganizacji poszczególnych pasm, a tym samym zwiększenia efektywności wykorzystania widma, staje się coraz bardziej istotna i pilna wobec planów wdrożenia sieci 5G. Zgodnie z przyjętym na poziomie europejskim planem działań pierwsze komercyjne wdrożenie sieci 5G na dużą skalę powinno nastąpić już 2020 r. Podstawowym warunkiem realizacji tego celu jest dostępność odpowiednich zakresów częstotliwości, skoordynowanych międzynarodowo i wolnych od zakłóceń.

Ponadto w aktualnej wersji projektu zaproponowano uprawnienie dla Ministra Cyfryzacji do określenia harmonogramu rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości, co odbieramy przede wszystkim jako dążenie do szybkiego i sprawnego udostępnienia częstotliwości na potrzeby sieci 5G. Jednakże w miejsce proponowanego harmonogramu lepsze byłoby przyjęcie, na poziomie Rządu, zapowiadanej Strategii 5G dla Polski.

Biorąc powyższe od uwagę popieramy cel proponowanej nowelizacji ustaw i liczymy na szybkie wdrożenie odpowiednich zmian, w tym również w odniesieniu do aktów wykonawczych. Niezależnie od tego chcielibyśmy zwrócić uwagę na kilka spraw szczegółowych.

Uwagi szczegółowe:

1.

W art. 111 ust. 4 zaproponowano nowy przepis pozwalający na ustalenie przez Ministra Cyfryzacji harmonogramu „rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości w celu realizacji polityki państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami”.

Zakładamy, że celem projektowanej regulacji jest w pierwszym rzędzie udostępnienie zasobów widma niezbędnych do sprawnego wdrożenia 5G. W naszej ocenie przepis wprowadza niepotrzebną niepewność regulacyjną w tak ważnym obszarze, jakim jest gospodarka częstotliwościami radiowymi. Zamiast być częścią ustawy prawo telekomunikacyjne, harmonogram taki powinien zostać ujęty w Strategii 5G dla Polski, która zgodnie z wcześniejszymi założeniami miała być przyjmowana jako dokument rządowy. Takie rozwiązanie byłoby najefektywniejsze z punktu widzenia realizacji celu, nie wprowadzając przy tym niepewności regulacyjnej.

2.

W art. 116 ust. 10 zmieniono okres, w którym można złożyć wniosek o odnowienie rezerwacji: wg projektowanej zmiany wniosek składa się w okresie między 3 a 2 lata przed upływem terminu aktualnej rezerwacji. W tych warunkach istotnego znaczenia nabiera moment, w którym wymagane jest wniesienie opłaty za odnowienie rezerwacji, ponieważ decyzja odnawiająca rezerwację może zostać wydana ze stosunkowo dużym wyprzedzeniem. Zgodnie z obowiązującymi przepisami wpłata jest wymagana (w całości) w terminie 14 dni od doręczenia decyzji, co w tym przypadku może oznaczać, że wpłaty należy dokonać na długo przed faktycznym wykorzystywaniem uprawnienia nabytego tą decyzją.

Biorąc powyższe pod uwagę proponujemy dodanie przepisu ustalającego, że opłatę za dokonanie rezerwacji na kolejny okres wnosi się najpóźniej w dniu poprzedzającym bieg nowej rezerwacji.

Niezależnie od powyższego proponujemy wydłużenie samego przedziału czasowego na składanie wniosku, w szczególności chodzi o możliwość złożenia wniosku później niż na 2 lata przed końcem poprzedniej rezerwacji. Postulujemy ustalenie, że wniosek składa się nie wcześniej niż 4 lata i nie później niż 1 rok przed terminem wygaśnięcia dotychczasowej rezerwacji.

3.

Art. 118 ust. 2c wprowadza bardzo rygorystyczny przepis w zakresie odpowiedzialności karnej za błąd w informacji zawartej w ofercie składanej w ramach aukcji lub przetargu.

Trudno kwestionować zasadę, że informacje podawane w ofercie powinny być zgodne z prawdą. Należy jednak podkreślić, że wymaganie sformułowane tak kategorycznie jak w projekcie jest nieproporcjonalne do wymagań zawartych w rzeczywistych dokumentacjach przetargowych czy aukcyjnych.

Dla przykładu w ostatniej aukcji był wymagany schemat „grupy kapitałowej, do której przynależy uczestnik aukcji wraz z określeniem charakteru powiązań kapitałowych pomiędzy znajdującymi się w niej podmiotami (posiadany procent akcji/udziałów)”. Informacje ta miały być aktualne na dzień składania oferty. Nietrudno sobie wyobrazić, że w przypadku grupy działającej na rynku globalnym - pomimo dochowania najwyższej staranności – może dojść do pewnych nieścisłości, szczególnie w odniesieniu do spółek działających na rynkach odległych nie można wykluczyć jakiegóż zmiany udziałów w okresie pomiędzy czasem sporządzenia oferty a jej formalnym złożeniem.

Z kolei w ofertach przetargowych zakres danych wymaganych przez UOKiK jest tak obszerny i złożony, że również łatwo zarzucić niepoprawność jakiegóż szczegółowej danej.

W związku z powyższym należy rozważyć takie sformułowanie omawianego przepisu, które zapewni utrzymanie zasady proporcjonalności pomiędzy wymaganiami zawartymi w dokumentacji a surowością sankcji karnej.

4.

Art. 119a reguluje kwestie związane z depozytem. W bieżącej wersji projektu widać próbę rozwiązania sygnalizowanego wcześniej problemu polegającego na tym, że – w odróżnieniu od wadium – depozyt był obliczany i traktowany łącznie dla wszystkich ofert danego uczestnika.

Przepis zaproponowany w ust. 4 wymaga doprecyzowania, ponieważ w większości przypadków wysokość traconego depozytu miałyby przewyższać wysokość depozytu faktycznie wniesionego. Zgodnie z nowym projektowanym brzmieniem przepisu wysokość traconego depozytu oblicza się jako ustaloną część aktualnej oferty, podczas gdy wpłaca się kwotę stanowiącą tę samą część, ale oferty wcześniejszej (niższej), która obowiązywała w momencie żądania depozytu.

5.

Art. 144c ust. 3. Postulujemy uzupełnienie obowiązującego przepisu dotyczącego wpisu do rejestru urzędzeń, o którym mowa w art. 144c poprzez wskazanie, że o wpis do rejestru może wnioskować nie tylko właściciel rezerwacji, ale także podmiot przez niego upoważniony, czyli analogicznie jak to ma miejsce w odniesieniu do pozwoleń radiowych (art. 143 ust. 4).

Powyższe uzupełnienie zapewni kompatybilność przepisu z regulacją dotyczącą pozwoleń radiowych, wobec których rejestr urzędzeń jest komplementarny. Obecne wątpliwości interpretacyjne ograniczają możliwość skorzystania z rejestru przez podmioty współpracujące ze sobą w zakresie współkorzystania z infrastruktury.

6.

Dodany przepis art. 148 ust. 1 pkt 5 zakłada całkowity zakaz wydania pozwolenia radiowego w promieniu 0,5 km wokół „urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE”, co w praktyce oznacza centrum dużych miast, w których zlokalizowane są siedziby UKE.

Zwracamy uwagę, że tak sformułowany przepis tworzy nowe „białe plamy” i to w miastach o dużych potrzebach łączności, gdzie gęsta sieć jest szczególnie oczekiwana.

W naszej ocenie nie znajduje uzasadnienia społecznego i ekonomicznego, ani także technicznego projektowane całkowite wyłączenie wskazanych stref z możliwości instalowania jakichkolwiek urządzeń radiowych (nawet stacji o mniejszej mocy).

Ponadto należy zauważyć, że w warunkach obecnego zagęszczenia urządzeń radiowych, zadania monitoringu i ewentualnego namierzania źródeł emisji mogą być skutecznie realizowane przede wszystkim z wykorzystaniem ruchomych stacji pomiarowych, a nie jednego zespołu urządzeń stacjonarnych zlokalizowanego w centrum miasta.

7.

Projekt zakłada usunięcie przepisów (w tym art. 185 ust. 4d) przewidujących opłatę za wzrost wartości częstotliwości w przypadku zmiany rezerwacji.

W naszej ocenie taka zmiana wymaga szczególnej analizy, ponieważ zmiany rezerwacji polegające na zmianie granic zakresu (nawet bez powiększania nominalnej wielkości zasobu) mogą prowadzić do oczywistego zwiększenia wartości częstotliwości. Jeżeli taka zmiana nie będzie pociągała za sobą konieczności wniesienia odpowiedniej opłaty, to może nastąpić znaczne naruszenie warunków konkurencji.

8.

Ponadto obserwujemy narastający problem z nieautoryzowanym używaniem urządzeń radiowych, szczególnie tzw. repeaterów, czyli wzmacniaczy sygnału komórkowego, które powodują zakłócanie całych sektorów sieci.

Wzmacniacze sygnału komórkowego emitują sygnał na tych samych częstotliwościach, co stacje bazowe (działające w ramach posiadanych rezerwacji częstotliwości). Aby działanie repeaterów nie powodowało zakłóceń, muszą one spełniać wysokie wymagania techniczne, mogą być instalowane tylko w ściśle określonych miejscach i wymagają odpowiednich kwalifikacji instalatora.

Z tego powodu zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, repeatery mogą być używane tylko przez operatora sieci komórkowej („przedsiębiorcę telekomunikacyjnego posiadającego ogólnopolską rezerwację częstotliwości”).

Tymczasem na rynku pojawia się coraz więcej tanich urządzeń, które użytkownicy montują na własną rękę, prowadząc do poważnych zakłóceń, które bardzo trudno usunąć, choćby ze względów proceduralnych.

Obecna górna granica kary za samowolne instalowanie urządzeń nadawczych jest stosunkowo niska i nie stanowi czynnika zapobiegającego nielegalnemu używaniu urządzeń radiowych.

Z tych powodów zgłaszamy postulat podniesienia górnej granicy kary grzywny przewidzianej w art. 208 ust. 1 (aktualnie 1000 zł).

Konfederacja Lewiatan, KL/22/8/AM/2019

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

